

AYLIK BÜLTEN

İÇİNDEKİLER

Yeni eklenenler

Siteden örnekler

Kronoloji'de bu ay

Mini röportajlar

Necatigil Sözlüğü'nden

Haberler...

Eşyalar Mezarlığı

YENİ EKLENENLER...

Necatigil'in Odası'nda "Hakkında Yazılanlar" bölümüne "Kitaplar" eklendi.

Necatigil hakkında 1964'te Hüseyin Cöntürk'ün yazdığı *Behçet Necatigil ve Edip Cansever Üstüne* dışında sağlığında başka bir kitap yayınlanmamıştı. Yıllar içinde yenileri eklendi. Bu bölümde, 1997'den 2026'ya kadar olan süre içinde -ulaşabildiğimiz kadarıyla- hakkında yazılan kitaplar, künyelerıyla birlikte görülebilir.

<https://necatigilinodasi.com/ktg/hakkinda-yazilanlar/kitaplar/>

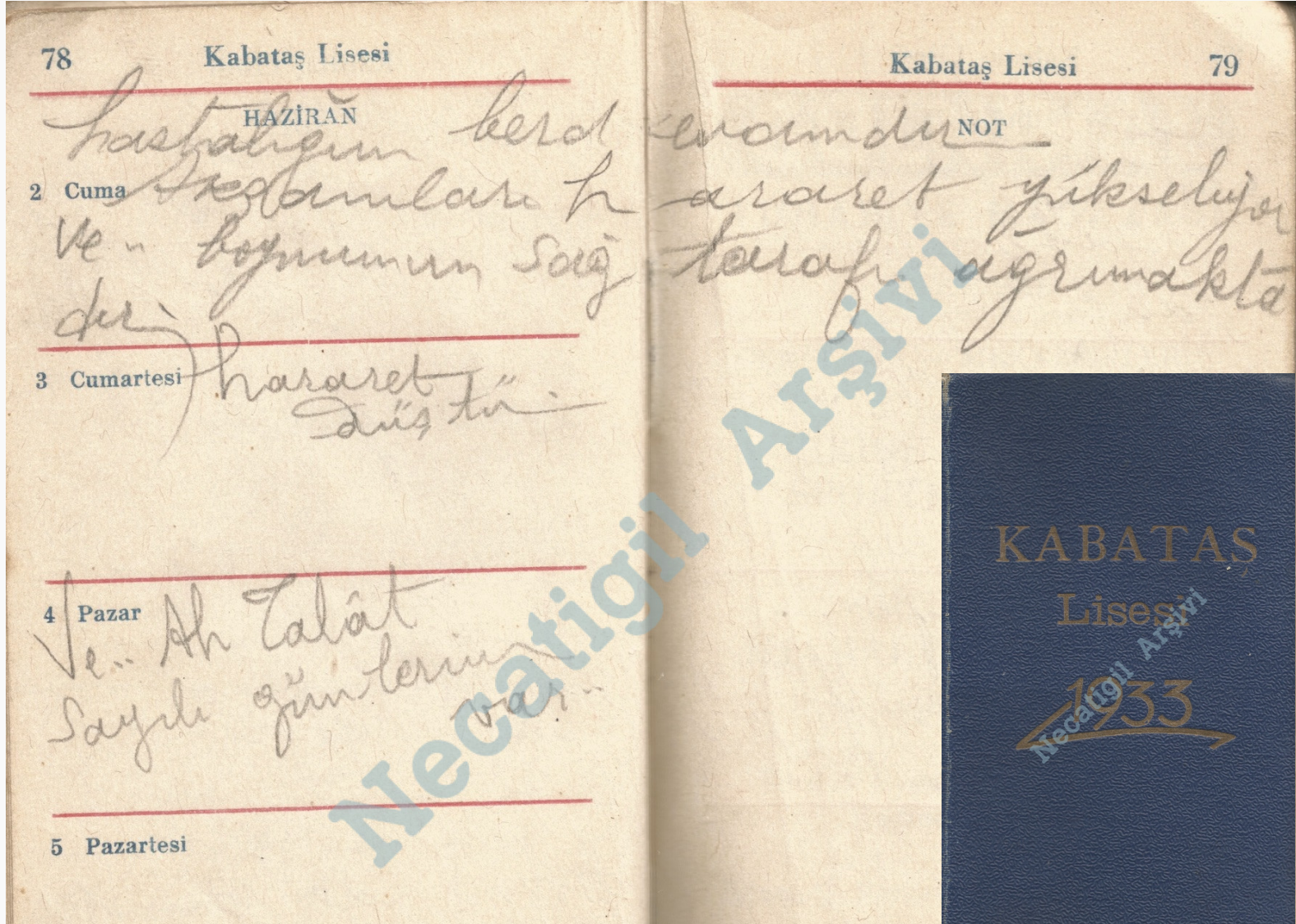
Necatigil'in Odası'nda yer alan "Eserleri" bölümüne arşivdeki kitapların kapakları, katalog ve künye bilgileri girildi.

Bazı kitaplarım yıllar önce tükenmiştir, ne yapar eder yeniden bastırabilirdim. Beklerdim, sonraki baskılar da tükenirdi. Fakat gerekli mi? Hep yenisine bakalım! Değeri baskı sayısıyla ölçmem ben! (Affedersiniz, övünmek mi bu?) ("Behçet Necatigil ile", *Vaktin Zulmüne Karşı Yazmak, Düzyazılar 3*, YKY, 2019)

<https://necatigilinodasi.com/ktg/eserleri/>

ÇOCUKLUĞU'NDAN "Sürgit Hastalıklar"

1933 yılı ajandasından nükseden hastalığına, tedavilere, ilaçlara dair notlar: <https://necatigilinodasi.com/cocuklugu/1933-yili-ajandasi/>

Künye

Katalog numarası: BN.BIO.06.02.0005

Tarih: 1933

Dil: TR

Etiketler: adenit tüberküloz, Behçet Necatigil, Dolmak Boşalmak, Kabataş Lisesi, radyoterapi, şiirler, Tahir Alangu, YKY

Katkıda bulunanlar: Behçet Necatigil

Belge türü: Defter

Baskı türü: Baskı, El yazısı, Eski yazı

Hak sahibi: Necatigil ailesi

Kataloglayan: Serenad Demirhan

Elektrik tedavisi / Salı, Cuma.
Çok uzaktan geliyorum / Beklemek olmasa.
(“Dolmak Boşalmak” şiirinden)

NECATİGİL KRONOLOJİ'SİNDE NİSAN...

- **16 Nisan 1916:** Necatigil, İstanbul'un Fatih semtinde, Atik Ali Paşa'da doğar.
- **15 Nisan 1936:** Ekim 1934'te yazdığı "Beşiktaş-Ortaköy" şiiri Varlık dergisinin 67. sayısında yayımlanır.
- **15 Nisan 1942:** "At Var Meydan Bulunmuş" şiiri Yeni Zonguldak gazetesinde yayımlanır.
- **11 Nisan 1949:** Kabataş Lisesi'nde öğretmenlik yaptığı sırada, Milli Eğitim Müdürlüğü'nden gelen yazıyla Sarıyer Ortaokulu'nda ek ders vermekle görevlendirilir, eşi Huriye Necatigil'le o okulda tanışır.
- **15 Nisan 1951:** Nokta dergisinin 4. sayısında Necatigil'in Ernst Kreuder'den çevirdiği "Sanatta Zevksizlik" başlıklı yazı yayımlanır. Dergi Salâh Birsal, Edip Cansever ve Nevzat Üstün tarafından kurulmuş, 15 Ocak-15 Kasım 1951 tarihleri arasında toplam 8 sayı çıkmıştır.
- **27 Nisan 1953:** Knut Hamsun'un "Pan" romanını çevirir.
- **17 Nisan 1954:** Üsküdar Amerikan Kız Lisesi'nde düzenlenen edebiyat matinesine katılır.
- **8 Nisan 1960:** "Bahara Girerken Balad" şiirinin 24 sayfadan oluşan müsveddelerinin ilkini yazar.
- **1 Nisan 1962:** "Nilüfer" şiiri Varlık dergisinin 571. sayısında yayımlanır. Şiir yıllar sonra Erkan Oğur tarafından bestelenir.
- **23 Nisan 1964:** Knut Hamsun'dan çevirdiği "Victoria" romanından uyarladığı oyun, İstanbul Radyosu'nda seslendirilir.
- **Nisan 1968:** "İki Başına Yürümek" kitabı, de Yayınevi'nden çıkar.
- **8 Nisan Mart 1969:** Öğrencisi Semra Sümer'in ablasının nikâhına gider, nikâh şekeri yerine kendi şiir kitaplarının dağıtıldığını görünce kimselere görünmeden ayrılıp eve döner, Sümer'e mektup yazarak teşekkür eder.
- **6 Nisan 1970:** Necatigil'in "Pencere" oyunu Yeni Edebiyat dergisinde yayımlanır. Dergide ayrıca Konur Ertop'un yaptığı "Şiirde Dün-Bugün İlişkisi ve Necatigil Şiirindeki Değişim Üzerine..." başlıklı söyleşi de çıkar.
- **Nisan 1973:** "Zebra" kitabı, de Yayınevi'nden yayımlanır.
- **Nisan 1975:** "Hüthüt" şiiri Soyut dergisinin 78. sayısında yayımlanır.
- **9 Nisan 1979:** Necatigil ve İlhan Berk, Ada Yayınları'nın Akademi Kitabevi'nde düzenlediği imza etkinliğine katılır. Berk'in "Kül", Necatigil'in "Bile/Yazdı" kitapları yeni çıkmıştır.
- **Nisan 2016:** "Necatigil 100. Yaşında" etkinlikleri kapsamında pek çok üniversitede sempozyum ve anma etkinlikleri yapılmış, Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık'ın düzenlediği "Sevgilerde" sergisi, bir kitaba dönüşmüştür.
- **20 Nisan 2025:** Büyükkada'daki Adalar Müzesi'nde Necatigil arşivi sergisi düzenlenir. 12 Haziran'a kadar devam eden sergide, "Bir Hayata Mektuplardan Bakmak: Necatigil'in Mektupları" ve "Edebi Bir Mirasın İzinde" başlıklı iki söyleşi de yapılır: <https://www.youtube.com/@NecatigilinOdas%C4%B1/videos>

MİNİ RÖPORTAJLAR

Bu bölümde, Necatigil'in eserlerinin farklı kuşak ve alanlardaki kişilerde bugün nasıl karşılık bulduğunu, kesişme noktalarını, bıraktığı izleri, var olan ancak kayda geçmemiş kimi bilgileri kayıt altına almayı amaçlıyoruz.

Radyo oyununu çok önemseyen ve şiire en yakın tür olarak gören Necatigil bu alanda yoğun bir üretim içindeydi. Yazdığı 20 oyunun yanı sıra çevirdiği ve uyarladığı oyunların sayısı 45'i bulmuştu. Bu ayın konuğu, Necatigil'in Nisan 1970'te *Yeni Edebiyat* dergisinde yayımlanan "Pencere" oyunu hakkında yazdığı "Daha ölmez, can çekişecek" başlıklı yazısından ilhamla Burcu Aktaş.

"Pencere", değerlerin müthiş bir hızla çöküşünün verdiği can çekişme hissine, bu ibret tablosuna dair müthiş bir ağıt.

Kulak verin.

<https://www.gazeteduvar.com.tr/hemen-olmez-daha-can-cekisecek-makale-1568789>

Necatigil'le ilk karşılaşmanız hangi alanda oldu? Şiirleri, radyo oyunları, çevirileri, düzyazıları ya da sözlükleri?

Önce şiiriyle tanıştım. Lisedeydim. O yılları bilirsiniz, insanın şairini aramaya çıktığı yıllar. Edebiyat öğretmenim Fazlı Bey, bir Necatigil kitabı ödünç vermişti. "Nilüfer" ve "Solgun Bir Gül Dokununca" şiirlerine bayılmıştım. Şimdi düşünüyorum da, içindeki ve dışarıdaki her şeyle itişen, bir yandan da güneşini, ışığını bulduğunda göz kamaştırıcı bir şekilde açacak çiçek tazeliği taşıyan genç bir insan "Nilüfer"i, hele o ilk dört dizeden sonra tabii ki içselleştirir! "Ben oraya koymuştum almışlar,/Arasına sıkışık saatlerin./

Çıkarır bakardım kimseler yokken;/Beni bana gösterecek aynamdı, almışlar." Şiiriyle tanıştığım Necatigil'in zamanla çevirilerinden, düzyazılarından, sözlüklerinden haberdar oldum. Üniversite yıllarında yolum kesiştikçe çoğunu okudum. Radyo oyunları yazdığını biliyordum ama onları epey geç, otuzlu yaşlarımda Selim İleri'nin yönlendirmesiyle okudum. Bu okumalar başka eserlerine de geri dönüşler yapmama vesile oldu. Çünkü Necatigil arkadaş sohbetlerimizde hep konuşulan bir edebiyatçıydı. Sadece şiiriyle değil elbette. Mesela edebiyatımızdan bir yazarı anıyoruz, yolumuz yine Necatigil'e düşüyordu. O, onun hakkında ya yazmış ya da onunla mektuplaşmış oluyordu.

MİNİ RÖPORTAJLAR - Devam

“Pencere” oyununun yayımlanmasından bu yana 56 yıl geçmiş. Bunca yılın ardından nasıl oldu da oyun kendini hatırlattı size?

İsyan çığılığı mı, yardım çığılığı mı desem bilemiyorum. Sanırım ikisi de. Bahsettiğiniz yazıyı yazdığımda gündelik yaşamda hem bizim ülkemizde hem dünyada değerlerin çöküşünün sebep olduğu olaylar ve haberler sağanağı çok bunaltmıştı. Birden oyunun o cümlesi hafızamdan kendiliğinden çıkıp geldi: “Daha ölmez, can çekişecek.” Metnin içinde araba tarafından çiğnenmiş bir kedi için çocuklardan biri söylüyordu bu cümleyi. Okur hafızası böyle işte. Bir duygudaşlık bulduğu metni geri çağırıyor sanki.

Kısacık “Daha ölmez, can çekişecek” cümlesi aşınan değerlerimizi, insanlık sınavımızı açıklayıvermişti.

“Pencere”yi açıp tekrar okuduğumda kopuk kopuk sesler çıkaran, dışarıda olanlara müdahale edemeyen o yatalak yaşlı kadın, bir kedinin can çekişmesini

izlerken insanın özünü tüm çarpıcılığıyla taşıyan çocuklar, evlerine annelerini sığdıramayan karıkoca... Hepsinde insan vardı, biz vardık, halimiz vardı. Herkese göre değişir ama biz okurlar ve yazarlar için edebiyatla bağ kurup günü, çağı hatta geleceği okumanın yalnızlaşmayı, yabancılaşmayı kıran bir yanı olduğunu düşünüyorum.

Necatigil, “Ses” şiirinin son dizesinde: “Sanki ses olmayınca hiçbiri olmuyordu.” diyor. Siz oyunu okumakla dinlemek arasında nasıl bir fark hissettiniz?

“Pencere”nin radyo oyunu ekibi efsanevi bir de. Reji Şükran Güngör, efekt Erhan Mesutoğlu. Oynayan sanatçılar Yıldız Kenter, Müşfik Kenter, Pekcan Koşar, Güler Kıpçak, Cüneyt Tanverdi, Tekamül Büber, Nilgün Özhan. Onların sesi işin içine girince daha kalabalık hissediyor insan. Karanlığı birlikte göğüslüyorsunuz bir bakıma. Okumak daha çetin tabii, tüm hesaplaşmaları bir başınıza yapıyorsunuz.

(Kedi acı acı miyavlar)

I. ÇOCUK (kızmış) — Dokunma be!

II. ÇOCUK — Senin mi?

I. ÇOCUK — Benim.

KÜÇÜK KIZ — Sahibi yok ki onun.

I. ÇOCUK — Olsaydı araba çiğnemezdi.

KÜÇÜK KIZ — Sahibi olsaydı ölmezdi, di mi, Cengiz Ağabey?

I. ÇOCUK — Hemen ölmez, daha can çekişecek.

KÜÇÜK KIZ — Can çekişmek ne demek?

I. ÇOCUK — Benim babaannem ölmüştü.

KÜÇÜK KIZ — Öürken gördün mü sen?

I. ÇOCUK — Annem dedi ki, ninen can çekişiyor, sen git oyna! dedi.

KÜÇÜK KIZ — Can çekişmek oynamak mı, Cengiz Ağabey?

II. ÇOCUK (hafif güler) — Hıh! oynamakmış!

KÜÇÜK KIZ — Sen biliyor musun sanki?

II. ÇOCUK — Tabii biliyorum.

KÜÇÜK KIZ — Ben de anneme sorarım.

II. ÇOCUK — Soor!

(...)

I. KADIN — Sokağa bakarak burada avunuyordu.

I. ERKEK — Yattığı yerden sokağı göremiyor ki artık, iyi olunca gene gelir.

I. KADIN — Evet. (Sesini yükseltir) Anne! Seni bitişik odaya götürelim, ister misin?

I. ERKEK — Başını sallıyor, evet diyor.

I. KADIN — Karyolanı çekerek götürürüz, sen kımıldama, Anne! Önce içersini düzeltelim.

(Kısa bir sessizlik. Bitişik odada)

I. KADIN — Kim bilir neler konuştu çocuklar, duydu tabii!

I. ERKEK — Bilseydik.

I. KADIN — Yalnız... (durur)

I. ERKEK — Ne var?

I. KADIN — Bu oda öyle küçük ki... Sandık odası gibi.

NECATİGİL SÖZLÜĞÜ'NDEN

Yerini bulmuş kelimeler, sesler, bir yaşantıyı öylesine kuşatır, toparlar, bir noktaya toplar ki benliğimizin bir parçası ancak öylelikle, sürüklenip gideceği başka yaşantı sellerinden kurtulur; karaya çıkar, var olur. Görüle gelenin, kolayca gözden kaçabilecek olanın anlam kazanması için, demirbaş defterinde bir eşyanın altını kırmızıyla çizicesine, ona dikkatle bakmak gerekir. (Bile/Yazdı'dan)

Bu bölümde Necatigil'in sıklıkla kullandığı kelimeler için, şiirlerinden, mektuplarından ve yazılarından alıntılarla oluşturulan sözlükten örnekler yer alıyor. Serenad Demirhan'ın yaptığı çalışmadan bu ay için seçilen kelimeler "Behçet" ve "Beşiktaş".

Behçet:

"Behçet: Fileli adam/filenin altındaki adam/filesi altında biter sabun biter şeker biter yağın" ("Behçet Gönül Necatigil (1916-1979)", Horst Wilfrid Brands'ın şiiri, 1979); "Haşiye: Ne o Alamanya'ya gittin imzan da değişti. Behçet'i bir tuhaf yazmışsın sonra bir de Gönül ilave etmişsin, gönüllü olduğunu yeni hatırladın galiba." (Tahir Alangu'dan mektup, 1937)

"Hulyalariyle yaşardı/Bir Behçet Necati vardı" ("Önsöz", 1942); "Yıllar yılı çekeyim de/Bir gün demesin/Behçet ne halde" ("İthaf Edilemeyen Şiir", 1948); "Ben de ona benzesem/Dipnot bir kitapta:/Behçet Necatigil/Doğum ölüm yılları" ("Meddah İsmet", 1976); "Sarıyer yerlisi olmaya niyetli Behçet/Bu gidişle sekiz on yıl daha mihmân görünür" ("Medhiyye" kasidesi, 1949); "Düsitân gam-ı mey-i hazza doymuş ise/Behçetî şâki-i melâl henüz" ("Gazel", 1950); "Ayaküstü yazılan şeyde hayır yok Behçet/Tarz-ı nev üzre güzel bir nice eş'âr dileriz" ("Kudümiyye der-Vasf-ı Âmeden-i Nevsâl" kasidesi, 1952-1953); "Dolardı yevm-i hazîne sürür ey Behçet/Geleydi meclise ol şüh-ı yâr ger dostum" ("Gazel", 1953); "Behçetâ lafi uzatma dahi dans etsinler/Şiir ile yazdığın işler o güzel fende olur" ("Çaynâme" kasidesi, 1967); Behçetâ sâhib-i ziyâfet Mehmed'e eyle duâ/Cümleye sıhhat u şâdî dûr ola efgân bize" (Mehmet Seyda davetine kaside, 1971); "Behçetâ ermeden mertebe-i mes'ûda/Bu haber anın içindir bana hicrân getirir" ("Kaside-i Tekâüdiyye", 1971); "Peyrev olup şu Behçet mârû'l-beyân-ı lisana/Vezn-i arûzu yazarken sabr u şekîbi buldu" (Ümit Yaşar Oğuzcan'ın davetine kaside, 1973); "Kaldır kadehi sıhhat-ı dostân deyu Behçet/Yârân ile bir cur'alık haz tatmaya geldik" ("Demirtaş Ceyhun'a Teşekkürîyye", 1976); "Geçemez huylu huyundan ve Necâtî-i Behçet/Bir kısık ezgi arar fanfar u boru yerine" ("Tebrikiyye berâ-yı ıslatma be-münâsebet-i ödül-i edebî", 1978); "Behçet evvelce atarken Kapalıçarşı'da tur/Oldu bir hâtuna kul Evler'i bekler şimdi" ("Hayıfnâme" kasidesi, 1979); "Baba Behçet de nihayet çıkarıp çullarını/Babalı anneli mes'ut büyüsün Mehmet'imiz" ("Mehmet Esemey'in doğumuna ve bu akşamki toplantıya şiir", 1979); "Hane-i Behçet-i saadet-nümâ'ya ve dolayısıyla yedime!.." (Tahir Alangu'ya mektup, 1933); "Sonra kahve kutusunu hor tutma, nazik muameleye alışkıdır, dâni dünyada bir Behçet'in bir sevgili eşyasıdır, sırcadan narindir, kırılabilir." (Huriye Necatigil'e mektup, 1957); "Gene 1932'de çıkmış, o günlerin en tanınmış sanatçılarından yazdığı bir *Edebiyat Gazetesi* vardır ki, bir anket düzenlemiş, okuyucularına 'hangi devre ait olursa olsun, en çok sevdikleri üç şiir, üç hikâye, üç roman' ismi sormuş, 'Beşiktaş'tan Behçet' hemen gönderdiği cevabın iki üç sayı sonra yayımlandığını görünce ne kadar sevinmişti. En çok sevdiğim üç şiir neler

miydi on altı yaşında? 'Han Duvarları' (Faruk Nafiz), 'Kalyon' (Cevdet Kudret) ve 'Maslûp' (Sabri Esad)" ("Bendeki Sabri Esad", 1968).

Beşiktaş:

"Beşiktaş'a, bizim meyhaneye iniyor musun? Herhalde kavunlar bitmemiştir. Benim için de afiyetle ye." (Kâmuran Şipal'den mektup, 1972); "(...) şimdi adamakıllı anladım ki ben İstanbul'un Beşiktaş kazasına has bir ağacım. Burada o kadar mânâsız, işe yaramaz, sefil bir şey oluyorum ki deme gitsin." (Tahir Alangu'dan mektup, 1938); "Koca Barbaros'a karşın/Beşiktaş biraz odur artık./Küçük bir oda versinler/Kehribar yüzü öylece kalsın." ("Behçet Necatigil Şiirlerini Nereye Yazardı" Cemal Süreya)

"Ne hoş sabah akşam yayan/Gitmek aynı kaldırımdan" ("Beşiktaş-Ortaköy", 1934); Beşiktaş'ta Barbaros Meydanı/Sağı anıt, solu türbe/Ortası kare şeklinde" ("Barbaros Meydanı", 1947); "Böyle miydi o vakitler burası/Mezarların, fidanların önünde/Beşiktaş'ın fakir fukarâsı/Hava alır, eğlenir, dinlenirdi" ("Barbaros Bulvarı II", 1947); "Camcı esnafındandı/Ölümünden sonra/Beşiktaş'ta bir sokağa/Adı verildi" ("Meddah İsmet", 1976); "Ne kadar isterdim Beşiktaş-Ortaköy yolunun üzerinde olmayı. Bir duvar dibinden, bir kedi gibi sürtünerek yürümeyi (...) Beşiktaş-Ortaköy yolunda yürüdükçe beni hatırla. Neye bağlıyım bu kadar o yola" (Tahir Alangu'ya mektup, 1937); "Ben de ancak kendimi Beşiktaş'ta hiç değilse Köprü'nün beri tarafında emniyette biliyorum. Bu acayip haletin bana ne kadar çok şey kaybettirdiğini bir düşün." (Tahir Alangu'ya mektup, 1938); "Beşiktaş'ta oturuyorum. O dediğim meydanda çok dolaştım, havası içime sindi. Orası için daha çok şey yazılabilirdi. Ben bu kadarını yazdım" (1948); "Siz galiba Beşiktaş'ın bu arka sokaklarında oturanları iyi biliyorsunuz! Camgöz Sokağı'nda yıllar yılı oturduğumuz eski ev, İhlamurdere Caddesi'nden de görülüyordu bir, bir buçuk ay önceye kadar. Şimdi koca bir beton blok kapadı balkoncuğunu, çatı odasını." (Sevinç Çokum'a mektup, 1974); "Ömrümün onda sekizi Beşiktaş'ta geçti, bugün de Beşiktaş'tayım (...) Ben bu Beşiktaş-Ortaköy yolunu öğrenciliğimin bitiminden çok sonra, bir öğretmeni olarak Kabataş Erkek Lisesi'ne gidiş dönüşlerimde de, on beş yıl yürüdüm" ("Yaşantımızdan Köşeler", 1978); "Beşiktaş'taki evlerin birincisi (sekiz on yaşlarından başlayarak) ahşap babaevi Dibekçi Kâmil sokağındadır, No. 22, hâlen çok haraptır, yerine yenisi de yaptırılmadı, valide ve hemşireler oturuyor (...) Sonra Beşiktaş'ta gene İhlamurderesi Caddesi Camgöz sokağında pek küçük, keza ahşap, köhne bir ev satın aldık (1955). Bu üçüncü evin numarası da tesadüf 22 idi" (Salâh Birsâl'e mektup, 1978).

HABERLER...

NECATİGİL HAKKINDA ÇIKAN SON YAZI VE HABERLER

* “Behçet Necatigil 110 Yaşında”

“Necatigil’le ilgili en bilindik fotoğraflar, odasında olanlar gibi geliyor bana. Sadece kütüphanesiyle değil, kendine özgü çalışma alışkanlıklarıyla da tek bir fotoğraftan onunla ilgili pek çok şey görülebiliyor. Kapandığı, ürettiği, biriktirdiği ve kendi iradesi dışında kimseyi içeri almak istemediği o dumanlı oda.”

Ayşe Sarısayın ve Serenad Demirhan’ın söyleşisi için: *Sözcükler* dergisi, Mart-Nisan 2026.

* “Behçet Necatigil, Ebazer Fehmi Berksoy, Fikret Ürgüp ve diğerleri...”

“Beşiktaş demek, benim için Behçet Necatigil demektir. Onun baba evi Dibekçi Kâmil Sokağı’nda 22 kapı numaradadır. Öğretmen Huriye Korkut ile evlendiklerinde ilk oturdukları evse Setbaşı Sokak’ta 22 numaraydı.”

Karar’dan Taner Ay’ın yazısı için: [https://www.karar.com/yazarlar/taneray1/behcet-necatigil-ebazer-fehmi-berksoy-fikret-urgup-ve-digerleri-1607184?](https://www.karar.com/yazarlar/taneray1/behcet-necatigil-ebazer-fehmi-berksoy-fikret-urgup-ve-digerleri-1607184?fbclid=IwY2xjawOd3gVleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuVko0V0NvdVViWm9uNIE1c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHgyYJqwO7vqCov15oC6uiIR4UPI70jIDXiZuucOfq00RsSONtEotAdyMc9G4_aem_H_h2CTelW-bNBPTCya6ueA)

[fbclid=IwY2xjawOd3gVleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuVko0V0NvdVViWm9uNIE1c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHgyYJqwO7vqCov15oC6uiIR4UPI70jIDXiZuucOfq00RsSONtEotAdyMc9G4_aem_H_h2CTelW-bNBPTCya6ueA](https://www.karar.com/yazarlar/taneray1/behcet-necatigil-ebazer-fehmi-berksoy-fikret-urgup-ve-digerleri-1607184?fbclid=IwY2xjawOd3gVleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuVko0V0NvdVViWm9uNIE1c3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHgyYJqwO7vqCov15oC6uiIR4UPI70jIDXiZuucOfq00RsSONtEotAdyMc9G4_aem_H_h2CTelW-bNBPTCya6ueA)

* *Orta Yurttaşın Bilge Şairi Behçet Necatigil kitabı çıktı*

Nurullah Çetin’in hazırladığı kitap Türk Kültürüne Hizmet Vakfı tarafından “Cumhuriyet’in 100. Yılına Armağan” dizisi kapsamında yayımlandı.

* Behçet Necatigil 15. Şiir Yarışması Başvuruları Başladı

Kabataş Erkek Lisesi tarafından geleneksel olarak düzenlenen Behçet Necatigil Şiir Yarışması, 15. kez genç şairleri buluşturuyor. Bu yılın teması, Behçet Necatigil’in “Heraklit’in Suları” şiirinden hareketle belirlendi. Yarışma İstanbul’daki tüm lise ve dengi okul öğrencilerine açık.

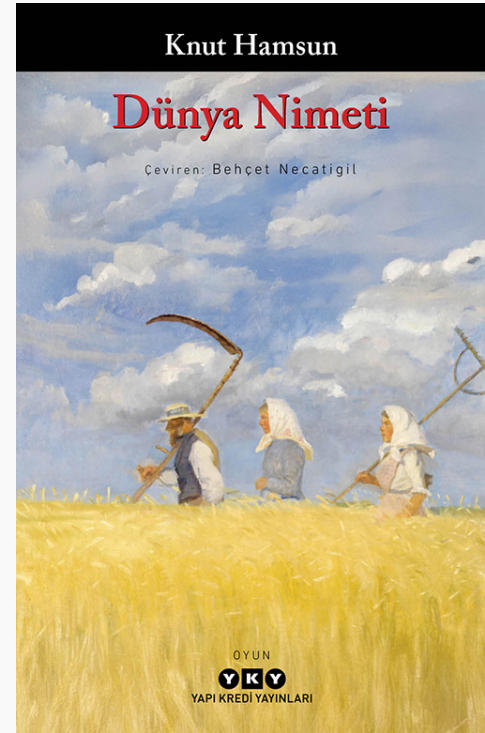
Son Başvuru Tarihi: 15 Mart 2026. Ödül töreni 16 Nisan 2026.

Ayrıntılı bilgi için: https://kabataserkeklisesi.meb.k12.tr/icerikler/behcetnecatigil15siiryarismasi_16918473.html

* Radyo Uyarlaması *Dünya Nimeti* Çıktı

Necatigil, Knut Hamsun’dan çevirdiği *Dünya Nimeti* adlı romanını 1965’te radyoya uyarlamıştı. Arşivinde daktilo edilmiş sayfalar halinde bulunan oyun ilk kez kitaplaştı. Serenad Demirhan’ın hazırladığı kitap YKY’den çıktı.

İstanbul Radyosu “Arkası Yarın” kuşağında 6 bölüm halinde 4-9 Ocak 1965 tarihleri arasında seslendirilen oyun, 1977 ve 1978 yıllarında TRT-2 Radyosu’nda tekrar yayımlanmıştı.

MASASI'NDAN “Eşyalar Mezarlığı”

“Elle elli kurşunkalem sivriltmesi”
kalemleri ve dolmakalemi: <https://necatigilinodasi.com/masasi/kalemler/>

Kurşunkalemle veya dolmakalemle yazarım. Tükenmezle yazmak şiire hakaret gibi gelir bana. Tükenmez kalem, tükenecek bir şeyleri boş yere uzun süre yaşatmak çabası gibi gelir. (“Şair ve Yazarlarımız Nasıl Yazıyorlar?”, *Bile/Yazdı*, Ada Yayınları, 1979)

Künye

Katalog numarası: BN.BIO.11.04.0004

Tarih: 1950, 1960 ve 1970'li yıllar

Dil: TR

Etiketler: masa, Necatigil, YKY, Bile/Yazdı, Ada Yayınları

Katkıda bulunanlar: Behçet Necatigil

Belge türü: Fotoğraf

Baskı türü: Renkli

Hak sahibi: Necatigil ailesi

Kataloglayan: Serenad Demirhan

Necatigil bitmeye yüz tutmuş kurşunkalemleri atmaz, hatta kızlarınıninkileri de alır, kalem uçlarına (bazıları kendi icadı) takarak daha uzun süre kullanmaya devam ederdi. *Yeni Dergi*'de 1973-1975 yılları arasında yayımladığı yazılara “Elle elli kurşunkalem sivriltmesi” başlığını vermesi de boşuna olmasa gerek. Sonra o yazılar *Bile/Yazdı*'daki “Şiircikler, Şiir Uçları” bölümünde yer aldı.

“Şiir oluşur, bitti gözüyle bakarım, ama yıllar sonra da içimizde yani, ince sızıyı hissederiz. Şiirde bitmemiş taraflar vardır. Tekrar yazsaydık acaba böyle mi yazardık diye kendimizden kuşkuya düşeriz. Bu kuşkuya rağmen bir şiiri gene de görece olarak bir son biçime sokmak çabası içindedir her şair. Ben de bunlardan biriyim. İlk taslak, ilk biçim günler günü benim cebimde, benimle beraber dolaşır. Nereye gidersem...

— Böyle küçük küçük kâğıtlara yazılmış, kurşunkalemle notlar, dizeler...

— Uzunca süren beraberliklerimizde farkına varmışsındır. Minik kâğıtları çıkarıp göz gezdiririm. Bir sözcüğü değiştiririm cebime koyarım. Gelirim bir de bakarım tekrar eski şekline döndüğüm olur. Ya da yeni bir biçime dökmek istediğim olur. Bu tedirginlik galiba sanat için, şiir için hele, şart.”

“Necatigil’de Radyo Oyunu-Şiir İlişkisi” Doğan Hızlan’la röportaj, *Hakimiyet Sanat*, 42, Ocak 1980.